

בש"פ 2060/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 2060/17

כבוד השופט א' שהם
פלוני

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו, בעמ"י 7406-03-17, מיום 5.3.2017,
שניתנה על ידי כב' השופט ג' נויטל
עו"ד מיכאל סיבוני

בשם המבקש:

החלטה

המבקש נעצר בחשד לביצוע עבירות של חבלה במזיד ברכב, החזקת סכין ואיומים. בהחלטתו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופטת ד' אמיר), מהיום, נקבע כי "ניתן להסתפק במקרה זה בחלופת מעצר הולמת". ואולם, בדיון בערר שהגישה המשיבה, קבע בית המשפט המחוזי כי ישנו "צורך בביצוע שתי פעולות חקירה באין מפריע", ועל כן, האריך בית המשפט המחוזי את מעצרו של המבקש ביום אחד נוסף, היינו עד ליום 6.3.2017, שעה 12:00. בבקשה שלפניי נטען, כי שגה בית המשפט המחוזי, "עת קיבל את הודעת הערר מבלי שתהיה מנומקת כלל וכלל", ועת "האריך את מעצר המבקש לצורכי החקירה כאשר עילה זו לא נטענה כלל ע"י המשיבה".

לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערר, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להידחות. זאת שכן, היא אינה מעלה שאלה משפטיות בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך; ואין מתקיימות, במקרה דנן, נסיבות מיוחדות המצדיקות מתן רשות לערר (בש"פ 10011/16 יאסין נ' מדינת ישראל (10.1.2017)); בש"פ 1194/15 פלוני נ' מדינת ישראל (17.2.2015)). בנסיבות העניין, ובהן הצורך בקיום דיון דחוף בערר, עוד טרם שישוחרר המבקש לחלופת מעצר, סבורני כי לא נפל פגם באי-צירופם של נימוקי המשיבה להודעת הערר, ובהשמעת הטענות במעמד הדיון בערר, חלף זאת. מהחלטתו של בית המשפט המחוזי עולה, כי עמד בפניו חומר ממנו עלה כי נחוץ זמן נוסף, לשם ביצוע שתי פעולות חקירה ספציפיות. בהחלטה זו, אינני רואה טעם מבורר להתערב.

אשר על כן, הבקשה נדחית בזאת.
ניתנה היום, ז' באדר התשע"ז (5.3.2017).

שׁוֹפֵט
